

Un fluture contra unei favele

Ygor Coelho de Oliveira a deprins badmintonul într-o piscină fără apă, pe ritmuri de samba, în miezul unuia dintre cele mai răufamate locuri din lume. În vară suie Olimpul.

sâmbătă, 21 mai 2016, 9:43

Șoferul de taxi e superbăiat. Nu-și odihnește gura nicio secundă. „Uite, vezi favela asta?”. Și face semn cu mâna dreaptă. **„Dracii de aici au dat peste un moș, acum vreo lună. Un german aciuat pe Copacabana, care ținea o prăvălie cu aur și diamante. Ăla era blindat, dar tot l-au chelit rău. Omul a zis că nu vrea scandal, să-i dea bijuteriile îndărăt și gata! Poliția s-a rugat ce s-a rugat, dar ăștia n-au ascultat. Au intrat în ei ca în brânză. Au tras și din elicopter, așa, la nimereală. Se zice că au crăpat vreo 20, dar cine le știe numărul?”.**

În fix 48 de secunde ai aflat totul despre Morro da Chacrinha, favela în care Ygor s-a născut, acum fix 20 de ani. Da, ciudat nume pentru un brazilian, iar alăturarea Ygor-Coelho e și mai curioasă.

<http://blogsport.gsp.ro/oprisan/2016/05/21/un-fluture-contra-unei-favele/>

Piscina plină de serve-n diagonală

Tatăl, Sebastiao Dia de Oliveira, fusese sărman. La 12 ani umbla prin gunoaie, în căutare de carton. „Uneori, mă băteam cu vulturii pe un rest de mâncare”, povestea. Nu voia ca fiul său să crească la fel. În spatele casei era o groapă. A turnat nișel ciment, „piscina” era gata. Dar de unde apă? Un coleg i-a arătat cum se ține o paletă de badminton și cum din ea decolează un fluture... Asta era! A fondat școala „Miratus”, gratuită, pentru toti amărății favelei!

„Bad” ce?, istorisește Ygor că a auzit primele întrebări. „În favela noastră, chiar și în Rio, nimeni nu știa de așa ceva. Văzuseră niște imagini de la squash, alții ziceau că e tenis de plajă”. A pornit cu badmintonul la trei ani, în „piscină”. Respira într-o lumea a fotbalului, au apărut voci care l-au considerat nebun. „Sunt oameni care m-au văzut făcând asta vreme de 15 ani. Pe zi ce trecea se uitau mai urât. Apoi au înțeles că sportul acesta era porțița mea de a scăpa de droguri, de crime”... Prinseseră a-l aplauda, de pe marginea gropii.

„Am pierdut prieteni buni din cauza răfuielilor între găști. Veneam de la școală: unii erau morți, alții deveniseră bandiți”, deapănă Ygor. Pe la 11 ani au început să-l ia, ușor-ușor, în serios. S-a pus pe câștigat campionate. Mai întâi, locale, apoi panamericane. Tatăl îi arăta mișcări de samba, pentru a se putea descurca pe terenul de badminton. **Munca enorm, dar deplasările costau. De unde bani? Confederația Braziliană de Badminton abia deschisese ochii. S-a dus cu cerșitul, pe la sponsori. Neîncredere totală.** „Mi-au zis că lumea bagă banii în Flamengo, în Vasco și eu vreau în fluture și rachetă?”

Dacă s-ar putea, o iscălitură de la Rafa

Într-o zi, Hans-Kristian Vittinghus, unul dintre jucătorii de top din Europa, a auzit de el. L-a chemat în Danemarca și a fost impresionat de Ygor. Știa de soare, de fotbal, de plajă, de fete frumoase, de carnaval, dar de badmintonul brazilian nu auzise. Patru luni l-a ținut sub a sa aripă, la Hamlet acasă. I-a arătat tot ce știe. Tânărul Coelho ajunsese pe locul 72 mondial. Și-a propus să ajungă la Rio. Ha, ha, ha, la Olimpiada de la Rio, pentru că în orașul aflat la 11 kilometri de a sa „piscină” parcuse de câteva ori. **„M-am obișnuit cu atmosfera marilor concursuri. Spre exemplu, în 2013, la Nanjing, la Olimpiada de Tineret, am văzut chipurile mirate ale celor de acolo când au auzit Brazilia. Apoi au început să mă aplaude”,** spune Ygor.

Finalmente, s-a calificat! Băiatul de nici 20 de ani, plecat dintr-o favelă, a reușit, pe cont propriu, să ajungă la Olimpiada din 2016. Da, știe că medaliile sunt departe de al său gât, da, e conștient că va avea emoții mari cât Pan de Azucar, dar crede că simplul fapt că va dormi în Sat e o realizare uriașă. A, încă ceva: vrea autografele lui Djokovici și Nadal, idoli săi. Așa, ca de la olimpic la olimpic!